

I. сенаторъ.

Кремуций Кордъ! Въ написанното отъ тебе съчинение: „Аннали на Римската Република“, сенатътъ, освѣнъ много други неумѣстни възгласи за старото време, които показватъ твоео нерасположение камъ настоящето правителство, намѣрилъ е хвалба камъ Брута и изражение за Кассия, „че той билъ послѣденъ отъ римляните“. Сенатътъ признава твоео съчинение за престижно. първо, за това, че то оправдава отцеубийците; второ, за това, че, като хвали убийците на божественниятъ Юлий-Цезарь, възбужда недоброжелателство камъ сичкиятъ неговъ божественъ домъ, и слѣдователно камъ негово величество Тиверия-Цезаря. За това сенатътъ счита твоео съчинение за такова, което развращава добрите прави и възмушава общественото спокойствие. Какво можешъ да кажешъ за своето оправдание?

Кремуций.

Избрани отци! Вие обвинявате моите думи, а не дѣлата ми: престижни работи вие не можете да намѣрите у мене. Но моите думи не докачатъ нито Тиверия, нито майка му, нито никого отъ оние лица, които са запазватъ отъ законътъ за оскърбление величеството. Вие ма укорявате за това, че съмъ похвалилъ Кассия и Брута; но отъ сичките историци, които съ писале преди мене, ни единъ не е спомѣналъ за тѣхъ, безъ да отдаде честь на тѣхните дарования. Титъ Ливий, най-знаменитиятъ отъ писателите, както по краснорѣчие, така и по истинността, до толкова е хвалилъ Помпея, щото Августъ го нарѣче Помпеянецъ. И при сичко това, туй не развали между тѣхъ доброто съгласие. Титъ Ливий не е наричалъ разбойници отцеубийци, както праватъ новите историци